

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 6 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izjava vsek dan opoldne — Mesecna naročnina 11.— lir.
IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglase iz Kraljevine Italije in inozemstva ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO

Racuni pri poštovem čekovnem zavodu:
Ljubljana Štev. 10-351

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed
estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO.

Favorevoli scontri nel settore tunisino

Un incrociatore nemico colato a picco

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica in data di 3 dicembre il seguente bollettino n. 922:

Moderata attività operativa in Cirenaica.

Nel settore tunisino, in favorevoli scontri con gruppi nemici da combattimento, sono stati presi oltre duecento prigionieri fra cui un intero reparto britannico di paracadutisti.

Risultano in totale distrutti 34 carri armati e sei autoblindo.

L'aviazione dell'Asse ha agito su auto-colonne e sulle retrovie avver arie ed ha bombardato impianti aero-portuali dell'Africa settentrionale francese.

Nella notte sul due al largo delle coste tunisine ha avuto luogo un breve violento

scontro fra un nostro gruppo leggero, composto di tre cacciatorpedinieri e due torpedinieri, e un grappo, costituito da due incrociatori e quattro cacciatorpedinieri. Uno dei nostri cacciatorpedinieri è affondato, un altro, il «Camicia nera» al comando del capitano di fregata Adriano Foscarini ha silurato e visto esplodere un incrociatore leggero nemico di tipo modernissimo, del quale sono stati recuperati alcuni naufraghi.

All'alba del due aerei germanici hanno attaccato la stessa formazione che si ritirava ed hanno affondato una unità sottile e gravemente danneggiato un cacciatorpediniero. In duelli con aviatori italiani il nemico perdeva sette apparecchi. Cinque dei nostri non sono rientrati.

Uspešni spopadi na tuniškem odseku

Sovražna križarka potopljena

Glavni stan italijanskih oboroženih sil je objavljen dne 3. decembra naslednje 922. večno poročilo:

V Cirenaiki zmerna operativna delavnost.

V tuniškem odseku je bilo v uspešnih spopadih s sovražnimi bojnimi skupinami ujetih nadaljnji 200 sovražnih vojakov, med temi cel eden britanskih padalec. V celeti je bilo uničenih 34 tankov in 6 oklopnih avtomobilov.

Osnatalstvo je delovalo proti avtomobilnim kolonam in nad prometnimi zvezami v severnem zaledju ter je bombardiralo pristaniške naprave v francoski severni Afriki.

V neki na 2. decembra se je na širokem morju ob tuniški vršil krak letovali s prepadom med eno našo lahko skupino, sestavljeno iz treh rušilcev in dveh torpedok ter med sovražno skupino, sestojče iz dveh križark v štirih rušilcev. Potopljen je bil eden izmed naših rušilcev. Neki drugi rušilci z imenom »Camicia nera« pod poveljstvom fregatnega kapetana Adriana Foscarini je torpedil in videl eksplozijo sovražne lahke križarke najmodernejšega tipa, s katere je bilo rešeno nekoliko brodomljev.

Ob zori dne 2. t.m. so nemška letala napadla isto napravo, ki se je umikala ter so potopili eno majhno enoto ter težko poškodovali enega rušilca. V dvobojih z italijanskimi letali je sovražnik izgubil 7 letal. Pet naših se ni vrnilo.

Iz nemškega vojnega poročila

Nemško vrhovno poveljstvo pravi v svojem včerajšnjem vojnem poročilu o operacijah v Sredozemiju in Severni Afriki:

V zapadni Cirenaiki je prizadejalo italsko sovražnik zoper velike izgube na oklopnih, izvidniških vozilih in oskrbovalnih vozilih. Pristaniške naprave Tovaruka so bile v pretekli noči cilj močnega letalskega napada.

Pri krajevnih bojih v Tunisu smo zajeli 200 ujetnikov, 34 sovražnih oklopnih vozil in 6 oklopnih izvidniških vozil je bilo uničenih. Sovražna oskrbovalna pristanišča v francoski severni Afriki so bila predmet stalnih napadov iz zraka, pri čemer so bila povzročena velika uničenja.

Nemška podmornica je v zapadnem Sredozemiju z dvema torpednima zadetkoma

potopila britansko križarko razreda »London«. Pred obalo Alžira je bil z bombami zadet angleški rušilec, ki ga je posadka nato zapustila. Neka stražna ladja je bila potopljena.

Prvo angleško priznanje

Rim, 3. dec. s. Angleška poluradna agencija priznava po svojem starem sistemu le deloma izgube v spopalu v noči na torek pred tuniško obalo ter naznanja, da je bil izgubljen rušilec »Quentin«. Gre za najmodernejšo edinico, ki v seznamu ladij še ni omenjena.

**Visoko nemško odlikovanje
za junaške italijanske
letalske oficirje**

Z nekega Sredozemskega oporišča, 4. dec. s. (Poročilo posebnega depisnika agencije Stefani). Poseben Hitlerjev odposlanec je odlikoval z želesnim križem II. razreda naslednje italijanske piloti, ki so se posebno izkazali v vojnih akcijah v vzhodnem Sredozemju:

podpolkovnik Mayer Luigi, major Casini Gabriele, kapitan Solimena Attilio, poročniki Marescali Enrico, Miranda Enrico, Cattaneo Eustaccio, Michelotti Guglielmo, Bresciani Guido, Faggiani Mario, Taverna Eugenio, Badini Giovanni in podporočnik Menini Guglielmo. Obred se je izvršil na letališču nekega našega sredozemskega oporišča.

**Posadka „Barbariga“
v Bologni**

Bologna, 3. dec. s. Poveljnik Grossi in vsa posadka polmornice »Barbariga« se je dave udeležila v bazilici svetega Agostina, ki je bil žalna posvetitev podmorniškega topnica Barbariga Carla Marchesella iz Bologne, ki je junaško padel, zadej ol sovražne strojnice na svojem borbenem mestu. Obreda, ki ga je opravil posojni kapelan Missori Roncaglia, so se udeležili vse zastopniki oblasti in mestni prvaki, zastopava vseh organizacij Stranke in bojeviških združenj ter velika množica ljudi.

Hude sovjetske izgube

V 10 dneh so Sovjeti izgubili 309 letal — število uničenih sovražnih tankov narašča

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 3. dec. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je objavilo danes naslednje poročilo:

Na Kavkazu so narasle vode in nepreponde poti močno ovirale bojne operacije. Kljub temu so bili na nekaj točkah krajenvi boji z močno napadajočim sovražnikom, pri čemer so Sovjeti utrpel velike izgube. Močne sovražne sile severno od Tereka so bile v protinapadu odbite. Pri tem je bil en sovražni konjenički polk razbit, zajetih pa mnogo ujetnikov in plena. Bojna letala so zasedevala bežečega sovražnika in uničila mnogo težkega materiala in vozil.

K tamki stepi so nemški motorizirani oddelki z nepriznavanjem, daleč segajočim predorom povzročili motnje v zalednih zvezah sovražnika in so uničili več kolon.

Tudi včeraj so se v ozemlju Volge in Dona novi napadi močnih sovražnih penotnih in oklopnih oddelkov razbiti ob žilavem odporu nemških in rumunskih čet. V sodelovanju z močnimi rumunskimi in nemškimi letalskimi silami je utrel sovražnik velike in krvave izgube. Samo med Volgo in Donom je bilo uničenih 60 sovražnih oklopnih vozil.

V odseku Kalinina in Ilmenskega jezera so oddelki vojske in letal tva vodili nadaljnje težke boje, pri čemer so odbili vse sovražne napade, deloma v protinapadu 106 sovražnih oklopnih vozil je bilo tukaj uničenih.

V frontnem odseku ob Severnem ledenu morju so bila v letalskih napadih razbita zbirališča sovražne vojske. Pristanišča in mesto Murmanski in Kola so bila predmet težkih letalskih napadov.

Mogočni odmevi Ducejevega govora

Ponesna in odločna Mussolinijeva izvajanja so naredila najgloblji vtis tudi povsod v inozemstvu — Vsi listi poudarjajo visoko moralno in odločnost italijanskega naroda, boriti se do zmage

Berlin, 3. dec. s. Tukajšnji pristojni krov z velikim zanimanjem beležijo takojojne obširne posledice, ki jih je veliki Ducejev govor imel po vsem svetu, zlasti tudi pri Anglosah. Dovolj simptomatično je, da je angleška propaganda takoj reagirala z vsemi možnimi sredstvi v upanju na manzo, da bi neutralizirala globok vtis predgovora na Churchillov govor. Ducejev govor je naredil globok vtis celo v tako zvezni v nevralnih državah, n. pr. v Švicari. Glede tega je zanimiv komentar lista »Bund«. Berni list je podprt silo in jasnost Ducejevega govora in je prišel do naslednjih zaključkov.

Diplomatski pozikus pognati v zrak Os, je treba torej smatrati za izjavljeno. Otrečni pozikus upogniti Italijo z grozjo s terorističnimi akcijami, se je zaključil s strašnim porazom. Milostni udarec mu je včeraj dal Mussolini v imenu 45 milijonov Italijanov. Bil je to res smesni pozikus, kakor je izjavil tajik stranke Viđussoni pred direktorjem. Domnevna utrava po uničenju Italije in Nemčije se je razblinila. Oba naroda prav dobro vesta, kaščna usoda bi ju čakala, ki bi zmagal sovražnik. Zaradi tega sta bolj odločena ko kdaj boriti se do kraja, to je do znage Italijanski narod, je kakor nemški, gradični blok, ki ga angleški manevri, pa naj bodo še tako plenklo izdelani, ne bodo mogli niti odrgniti. Vsi manevri take vrste morajo imeti prav nasprotni učinek, kakor kažejo številna dejstva, in sicer se večje ojačanje volje ter gotovosti ter prepricanja v zmago.

Tokio, 3. dec. s. Vsi listi objavljajo z velikimi naslovni Ducejev govor in poudarjajo zlasti oni del, ki se nanaša na Japonsko, katera je jamstvo zmage trojnega pakta, ter del bičajočega odgovora na nizkotone Churchillove napade in na angleške laži. Omenjajo tudi trdni sklep italijanskega naroda, da hoče nadaljevati vojno do zmage.

Madrid, 3. dec. s. Ves španski tisk se bavi v obširnem komentarju z Dučevim govorom. Dejstvo, da je Duce močil toliko mesecov, pisejo listi, daje še večjo važnost njegovim besedam, ki niso imela namena dvigniti moralu italijanskega naroda, ki je izredno visoka in neproušljiva, temveč samo meni odgovorit Churchillu, razbiti Anglosasom utvare in znova potrditi nespremljivo odločitev Italije, da hoče nadaljevati borbo do zmage ob strani Nemčije in Japonske.

Govor je, se poudarja v komentarjih listov, tudi svečano izpričanje borbene volje Italije. Ob številnih uničenja po sovražnikih v italijanskih mestih z letalskim bombardiranjem so številke o zmaga orojala na morju, na kopnem in v zraku. Te zmage dokazujejo, da je vrednost italijanskih oboroženih sil nenačeta. Anglosaške spekulacije ter bedna ameriška in angleška podsticanje so se zrušila sprito odločne nedvomne Dučeve izjave, da govor o miru ni na mestu in da Italija dobro ve, da bi anglosaški mir s sto pomneni Versailles. Borba torej ne bo prenehala, kajti samo popolna zmaga lahko zagotovi Italijanom varen mir ter bodnost blagostanja in veličine.

Govor je, se poudarja v komentarjih listov, tudi svečano izpričanje borbene volje Italije. Ob številnih uničenja po sovražnikih v italijanskih mestih z letalskim bombardiranjem so številke o zmaga orojala na morju, na kopnem in v zraku. Te zmage dokazujejo, da je vrednost italijanskih oboroženih sil nenačeta. Anglosaške spekulacije ter bedna ameriška in angleška podsticanje so se zrušila sprito odločne nedvomne Dučeve izjave, da govor o miru ni na mestu in da Italija dobro ve, da bi anglosaški mir s sto pomneni Versailles. Borba torej ne bo prenehala, kajti samo popolna zmaga lahko zagotovi Italijanom varen mir ter bodnost blagostanja in veličine.

Poudarja se nadalje, kakor je Duce imel prav, da ni zaupal premagani Franciji, in podstiča se naglost, s katero je reagiral na izdajstvo, zahtevajoč takojojno zasedbo celotnega francoskega ozemlja. Oblast nad Bizerito in Tunisom omogoča Osi, da lahko vedro čaka na razvoj borbe v Sredozemlju. Ceprav se je vojna približala mejam Italije, noben Italijan ne misli na nevarnost, ki izhaja iz tega približanja, temveč samo na neizbežno zmago. V tej težki in odločilni borbi, zaključujejo listi, je Italija odločena dokazati, da je vredna naslednjica Rima.

Poudarja se nadalje, kakor je Duce imel prav, da ni zaupal premagani Franciji, in podstiča se naglost, s katero je reagiral na izdajstvo, zahtevajoč takojojno zasedbo celotnega francoskega ozemlja. Oblast nad Bizerito in Tunisom omogoča Osi, da lahko vedro čaka na razvoj borbe v Sredozemlju. Ceprav se je vojna približala mejam Italije, noben Italijan ne misli na nevarnost, ki izhaja iz tega približanja, temveč samo na neizbežno zmago. V tej težki in odločilni borbi, zaključujejo listi, je Italija odločena dokazati, da je vredna naslednjica Rima.

Ljubljana, 3. dec. s. Ducejev govor so objavili vsi listi. »Diario da Mancha« ga je objavil z naslovom »Bojevati se do zmage je naša edina naloga«, »Sucele« pa z naslovom »Italijanski narod pozna samo poslanstvo borbe ob strani svojih vojnih zveznikov v vojni, ki se jo treba smatrati za sveto vojno.« Tudi vse ostale listi objavljajo Dučev govor z velikimi naslovni pravili, zlasti številne oznake, ki poudarjajo odločno voljo Italije do borbe do neizbežne zmage.

Stockholm, 3. dec. s. »G-teborg Handels Tidning« objavlja dopis svojega dopisnika iz Rima. V dopisu stoji med drugim: Italijani, ki so vajeni vulkanov in potresov, so vajeni tudi invazij in vojne. Kdo je kdaj videl potres v Kalabriji ali vulkanski izbruh, razume molk, ki je zagnil zdaj Rim. Toda to ni molk po švedskem načinu. Tu gre za vedno pripravljenost, način ironijo in živahnno besedno igro. Tisti strah, ki ga angleški novinarji pripisujejo Italijanom, niti najmanj ne obstaja. Italijani so preveč potrebitljivi in preveč prekajeni. Italijan je, da je življenje polno bolečin in težkot ter si ne dela utvar. Z ozirom na bombardiranje mest prevladuje v Italijanih nad vsem drugim bolečina sprito neprcenljivih uničenih vrednot.

Stockholm, 3. dec. s. »Allehanda« obnavlja v svojem uvodniku Dučev govor z naslovom »Ofenziva proti Italiji«. List priznava s ponarjanjem, da so Angleži obenem z bombardiranjem največjih mest Severne Italije, priceli fantastično propagando v upanju, da bi izvlekli Italijo iz vojne. Zadnji Churchillov govor brez dvojka kaže, na kaj meri ta nova ofenziva, ki

je naperjena edino proti italijanskemu narodu. Vendar je Mussolini odgovoril najbolj pravilno na vse te angleške pozikuse.

V svojem velikem govoru, piše list, je Duce odibl silesterno podsticanje nagovaranja k separatenemu miru z ugotovitvijo, da se italijanski narod bori discipliniran in odločno do konca. List podpirata svobodni in moški način s katerim Mussolini prikri italijanskih izgub z džad. Govor je prežet z globoko vedrostjo, nadaljuje »Allehanda«. Njegov ton je bil tako trd in odločen, da se morajo vse zavezni ške propagandne laži o polomu italijanskega odpora nujno pokazati kot čista fantazija. S propagando, ki so jo priceli zavezni, jim gotovo ne bo uspelo odtrgati Italijo od Nemčije.

Ducejev poziv županom

Rim, 3. dec. s. Duce je preko premetkov posiljal na slednjo brzjavko županom manjših mestnih in podeželskih občin:

»Slisali ste moj poziv. Pojdite na delo, da se boste bodo tisti, ki se so zatekli k vam, prepričali, da se v fašistični dobi narodna solidarnost izvaja ob najnajši birokraciji v stvarnih velikodusnih oblikah. Prepričam sem, da boste tako stor

Prvi pravi zimski mesec

Meteoroška zima se je že začela, astronomika se pa bo 22. t. m. — Značilnosti decembridskega vremena

Ljubljana, 4. decembra

Med zimske mesce stejemo pri nas tudi november, saj navadno tedaj že obleži sneg in postane občutno hladno. Teda prvi pravi zimski mesec je šele december; meteoroška zima — po računih meteoroškov — se začne 1. decembra, medtem ko se zima po ugotovitvah astronomov, glede na gibanje sočna, začne šele 22. decembra. Meteorologi se ozirajo na številne druge značilnosti, ne le na dolgoletje dneva in v kakšnem nebesnem znamenju je solnce. Po glavnih vremenskih značilnostih je že ves december zimski mesec, kar čutijo ljudje na lastni koži.

December je v naših krajih povprečno celo mrzljak, kakor februar, čeprav je februarja pogosto najmrzljiji dan v zimi. Tako so izračunali za daljšo dobo, da znaša povprečna decembridska temperatura v Ljubljani —0,9°, medtem ko znaša povprečna februarška temperatura —0,1°. Povprečna letna temperatura znaša v Ljubljani 9°. Vidimo torej, da je december precej mrzel v primeri s povprečno letno toploto in februarškim povprečjem. Mrzljak od decembra je samo januar, ki znaša povprečna temperatura —2,5°. Letošnji januar je pa bil precej mrzljak, ker je pač bila preteka zima precej huda.

Čeprav je december navadno že precej mrzel, vendar ostane v posameznih letih dokaj dolgo toplo. Včasih decembra ni niti snega. Večkrat je decembra tudi nastopilo južno vreme, ki je trajalo več dni. Zelo pogosto pa tudi pritisne precej hud mrzljak ob Bočiu. Včasih je bilo precej mrzljak tudi že ob Miklavžu, zlasti, če je ležal sneg. Tudi letos bi bilo mnogo bolj mrzljak, če bi dobili sneg prej, ker bi bilo poneci izzarevanje zemlje močnejše, da bi bila jutra mrzljaka. Predlanskim je bilo zelo mrzlo zadnjih teden decembra, Lani je mraz začel pritiskevati še prej decembra, a je o božiču halopustil.

O letnem vremenu lahke trdimo, da je nevadno enotnega stoga, če sineno tako označiti glavno značilnost: pretežno suho, lepo in v splošnem stanovitno vreme. Južno vreme, ki je sicer pri nas zelo pogosto, je letos nastopalo izredno redko. Atlantske depresije, ki pri nas pinačajo južno in deževno vreme, letos niso tako pogosto izbirale svoje nadavne poti. V splošnem, v "normalnih" letih, prevladuje pri nas jug, letos je pa prevladoval severozahodnik, ki nam prinaša lepo vreme. Prav temu moramo tudi pripisovati, da je bila preteka zima tako huda, ker je več tednov

ostal zračni tlak visok in vreme lepo, tako da se je oblačevalo čedalje bolj. Bilo je pa tudi dovolj snega, da se je takško oblačevalo že precej in da niso vplivali le "valovi mrzla", to se pravi pritok hladnega zraka ob severozahodu. Podobno vreme se je ponavljalo skoraj v vseh mesecih došlej. Čim se je ustabilo, je navadno ostalo lepo delj časa. V nekaterih krajih je napravila suša precej škode. Tudi pozneje v jesenskih mesecih, ko si nismo mogli prejšnja leta niti misliti jeseni brez dežja, je bilo mnogo bolj suho kakor navadno. Suša je marsikje trajala še prejšnje mesec v krajih, kjer imajo kapnice, morajo tudi zdaj varčevati z vodo.

Nekateri so napovedovali, da se nam bo izredno suho vreme mačevalo pozneje s tem bujšimi načini. Od meseca do meseca so pričakovali deževja, ki ga pa ni bilo dočak, in zelo verjetno je, da bo tudi december mnogo bolj suh kakor navadno. Ni mogeče niti napovedati, ali bo zapadlo kaj več snega pred novim letom. Značilnosti ljubljanskih zim so, da pogosto sniži, a v prešledih tudi dežuje in da je skoraj vsaka zima vsaj nekaj časa precej mrzla; ljubljanske zime so vlažne in mrzle. Po tem bi smeli soditi, da bo tudi ta zima kolikor toliko mrzla, čeprav se nam ni treba batiti, da bi bila tako huda kakor pretekla, saj bi bilo nekaj izrednega; da bi se ponavljale tako pogosto nenavadno hude zime. Morajo bo mnogo snega, čeprav ne zaradi tega, ker je bilo letošnje leto tako suho. Iz vremenskih podatkov je razvidno da nenavadno hujšin letom ne sledi leta, ki bi opazovali nase z mnogo večjo količino padavin.

Letošnje vreme je tako nenavadno, da ne moremo napovedovati s podatki o povprečnih, kakšni bodo posamezni meseci. Decembridska povprečje padavina znaša v Ljubljani 110 mm, nekaj manj kakor novembarsko (117 mm). Verjetno pa je, da bo tudi decembra mnogo bolj suh. Povprečno je decembra pet snežnih dni, medtem ko jih je januarja in februarja po šest. Toda decembra je še 14 dežavnih dni. Če se bo letošnje decembridsko vreme približalo povprečju, moramo torej pričakovati, da bo zelo vlažno vreme, a verjetno je, da bo nenavadno vreme trajalo do konca leta. Kakšna koli napoved bi ne bila umestna. Najbolje je, da se vsi pripravimo na čim hujši zim, kajti vedno je bolje, če smo pripravljeni kater k ne; če nam bo zima pričanesla, bomo vendarle lahko zadovoljni. Ne bilo bi prav, da bi se težili z milo zimom, ne da bi se pripravili na hujši mrz.

H. Ibsen: Gradbenik Solnes

Po zaslugu Marije Vere in Ivana Levarja ostane ta drama dika letosnjega repertoja

Ljubljana, 2. decembra

Arhitekt B. Stupica je že lani pripravil uprizoritev "Gradbenika Solnesa", pač ga je tudi izbral, prevedel in s primerimi krajšavami privedel za našo oder. Marija Vera je prevzela po Stupici režijo in scenografijo ter dognala uprizoritev 12. novembra. Tako je imela naša Ibsenova premiera pravzaprav dva režisera; Stupiven slog se je izrazil zlasti zunanje, v dekoracijah 2. in 3. deji, v ostalem je Marija Vera uveljavila svoja velika izkuštva kot igralka in režiserka tudi to pot kakor že opetovanja Ibsenu.

Zanimivo je, da se je pred 50 leti, prav istega leta, ko je izšla v tisku nova Ibsenova drama "Gradbenik Solnes", prvič pojavilo ime Henrika Ibsena na lepkem ljubljanskem slovenskem gledališču. Takrat, v Cíitalnici dandanes čisto po krivem smenjeni in le nadute nedovestno poniževani, 1.1892 je prišla na slovenski oder Ibsenova "Nora" (27. marca). Ponovili so jo le še 12. oktobra, v pravkar odprtrem novem dežel, gledališču (v današnji Operi). Dasi so igrali Borštnik (Helmer), Borštnikova (Nora), a Dnilo (dr. Rank), Danilova (Lindenova) in Sršen, ni po vsi Evropi senčna "Nora" navdušila niti poročevalca Lj. Zvona za več kakor osem vrstic. Tako zmanjšanje kritike in publike za resna moderna dramatska dela pa se je v Ljubljani vzdruževalo še dolga desetletja...

Ce je nastevanje Ibsenovih premier na našem odru v Gledališču pravilno, smo gobili z Gradbenikom Solnesom še deveto Ibsenovo delo v slovenščini. Da smo mogli v dobi 50 let uprizoriti med 20 Ibsenovimi dramami le deutorico, ne obeta v bodoce večje brige za Ibsenov reperato. Žal nam je, da nismo dočakali "Peera Gynta", ki ga je obljudil uprizoriti mojstrski režiser dr. Gavela.

V ostalem čutimo, da so se Ibsenove drame, včasih polne revolucionarnih problemov, čudovalo naglo postarale, da nas njih konflikti nič več ne vznamirajo in da nas njih osebnosti le še malo zanimajo. Ostane pa Ibsenov epochalni pomen za razvoj moderne drame in njeno do skravnostni doglane tehnike. Ibsen je pogumno osvobodil odrsko govorico tirad klasičnega epigontstva, monologov, izražanja misli in čustev po strani in mimo oseb, prisluškovalec, grobili slučajnosti in vse navlake iz premlačene teatralitete. Privedel je naturalizem dialoga do popolne zmage, a dajal likratu svojim delom silno različno zabarvanost. V vseh njegovih igrah se mešajo tretjni, realistični, naturalistični in romantični elementi; pozneje se mu romantičnost izraža celo v globokem misticizmu in simbolizmu. Zmeren se čuje iz njih — notranji glas, ki pozivajo k svobodi in k oprostitvi iz spon laži in pritiskov, in ponavja se borbam med demonsko in taho, blago ženo za istega moža.

Kakor vsak pisatelj ima Ibsen glavno idejo, ki jo ponavlja kakor skladatelj svoj vodilni motiv vedno drugace. Ta motiv mu je svoboda. Konzul Bernick v "Stebrih družbe" se je dvignil z lažni, hudobijani, zvijačami in okrutnostmi do najvišjega ugleda in imetja. A notranji glas ga preokreće, da se izpreobrne in se po lastni javni obtožbi vrne svoboden k resnici in poštenju. "Le kdor je brez krvide, je srečen!" Ali "krije" je vsakdo in mora nositi odgovornost, prenašati kazen.

Rebeka West v "Rosmersholm" postane demon pastorja Rosmerja, požene njegovo

zeno v smrt, v katero ji sledita — v sredo — pastori in Rebeka.

J. G. Boreckmann umre, ko se zave, da

so ga varale vse iluzije kakor Solnesa,

ki zavira končno vse cilje svojega stremljenja in hoče vbočiti graditi le še gra-

do na — oblakih v polni svobodi.

Nora spozna, da je zakon brez ljubzni

in najgloblje srčne harmonije sramota in

gnusna laž. Ko se zave dolžnosti do same

sebe, zapusti moža in otroka, da živi poslej

svobodno kot močan človek.

Tudi Irena in Röbeck v "Epilogu" pro-

padeta, ko stopata navzgor k svobodnim

višinam luči, zelenča nemogoče, kakor je

že zelena človeško nemogoče srce in ka-

kor, ki je hotel doseči Solnes z vso svojo

dotlej vedno zmagavito vojlo, a strogoglavil s stolpa v smrt.

Tragičnost razlike med iluzijami in res-

nico ponavljajo torej Ibsen vedno iznova,

dokazujoč v vseh dramah, da naleti naj-

drživ in vselej na nezmožno mejo.

In svoji poslednji drami, "Ce se mitvi prebudimo" je trdil, da je "najvišja sreča, a

ako preko vseh zakonov in zagraj doseg

do meje, kjer blažen pogine".

Lepo se take trditve čitajo, manj prijetno pa se dandanes, v kruto trenzi dobi, poslušajo z oda. L. 1892 in naslednja leta smo navdušeno gledali na Dunaju Ibsenove drame. Takrat so se nekateri dnevniki in zborniki fanatično borili proti odporu, posmehu, celo demonstracijam drugih, ki so dokazovali, da so preprijeti, histerične, človeško in živiljenjsko zgolj izkonstruirane, vseskoč originalne, a često malo verjetne. Celo izraziti Ibsenovi so označevali svojega malika zelo dvorenzo: Herman Hensel ga imenuje "pesnika matematika", Stefan Zweig ga zove "kalkulator in trecni računar, ki z genialno ostromnostjo konstruiira svoje osebce". Julius Hart pa je pisal: "Ibsen je veliki borce individualističnega anarhističnega duha, romantičen mistic, ki skuša velike svetovne zagonetke in socialna vprašanja odkriti zdaj s te, zdaj z drugimi strani, in ne dospe do končno veljavnega zaključka".

Razen tega so bili obravnavani tudi glavni problemi, ki se nanosajo na zdravstveno

pomoc dijastva, ter druga vprašanja, ki se tičajo preskrbnih ciljev te dobrodelne ustanove.

Ukrepi za preprečitev razširjanja stekline

Visoki komisar za Lubljansko pokrajinu na podstavi člena 3. kr. ukaza z dne 3. maja 1941-XIX št. 291, glede na zakon bivše kraljine Jugoslavije z dne 14. junija 1928 o odvršanju in zatiranju živilskih kužnih bolezni, glede na pravilnik bivše dravske banovine o posesti psov in taksasi nanje z dne 16. septembra 1936 št. 120 in po ugotovitvi, da je bilo nekaj primerov okužbe s steklini, ter smatrajoc za potrebno, da se odrede ukrepi, da bi se preprečilo razširjanje okužbe, odreja:

Clen 1. Lastniki psov morajo z vso skrbnostjo preprečevati možnost, da bi psi z ugrizom ali kakcer koli drugače poškodovali osebe in živali. Zunaj stanovanj morajo zaradi tege biti psi na vrvici ali imeti primeren in čvrst nabogčnik. Kršitelji se kaznujejo po veljavnih odklepah.

Clen 2. Klatec se pse in mačke je treba, če jih zaradi nedostatka primernih sredstev ni moči ujeti brez nevarnosti, pobiti, po potrebi s pomočjo organov javne sile, ki so v ta namen pooblaščeni uporabljati strelna oružja.

Clen 3. Ta naredba, s katero se razvajajo vse druge, njezina uporaba je načrtna.

Ljubljana, dne 27. novembra 1942-XXI.

Visoki komisar Emilio Graziosi

Najvišje cene za suhe gobe

Smatrajoc za potrebno, da se določijo najvišje prodajne cene za suhe jedilne gobe, da je Visoki komisar za Lubljansko pokrajinu glede na svojo naredbo dne 9. maja 1941-XIX, št. 17 v svojo naredbo z dne 5. decembra 1941-XX, št. 175 izdal naslednjo naredbo o najvišjih cenah za suhe jedilne gobe, ki je objavljena v "Službenem listu" 2. t. m. in je stopila v veljavno na dan objave, ko so se razvajavile vse druge, njezina uporaba je načrtna.

Predajna cena za suhe jedilne gobe je v prodaji na deblo 1000 lir. za 100 kg franko skladisce, brez mestne trošarne; v prodaji na drobno v Ljubljani pa 150 lir. po kilogram, franko prodajalna, vstevni mestno trošarino. Prodajalcu morajo v prodajalnicah na dobro videm mestu izvesti odobrene cene v obliki cenika. Okrajni komisari lahko določijo še nižje cene nego premog, kakor brat bratu. Böglava pa so se razvajale takrat ni moglo zasliti, ker se je obtoženec sličen delavcu, ki je nosil zanj premog, kakor brat bratu. Otoženec je bil pertot, poleg tega je bilo pravljeno vločenje v zadrževalni tožilnični vrednosti.

Predajna cena za suhe jedilne gobe je v prodaji na deblo 1000 lir. za 100 kg franko skladisce, brez mestne trošarne; v prodaji na drobno v Ljubljani pa 150 lir. po kilogram, franko prodajalna, vstevni mestno trošarino. Prodajalcu morajo v prodajalnicah na dobro videm mestu izvesti odobrene cene v obliki cenika. Okrajni komisari lahko določijo še nižje cene nego premog, kakor brat bratu. Böglava pa so se razvajale takrat ni moglo zasliti, ker se je obtoženec sličen delavcu, ki je nosil zanj premog, kakor brat bratu. Otoženec je bil pertot, poleg tega je bilo pravljeno vločenje v zadrževalni tožilnični vrednosti.

Predajna cena za suhe jedilne gobe je v prodaji na deblo 1000 lir. za 100 kg franko skladisce, brez mestne trošarne; v prodaji na drobno v Ljubljani pa 150 lir. po kilogram, franko prodajalna, vstevni mestno trošarino. Prodajalcu morajo v prodajalnicah na dobro videm mestu izvesti odobrene cene v obliki cenika. Okrajni komisari lahko določijo še nižje cene nego premog, kakor brat bratu. Böglava pa so se razvajale takrat ni moglo zasliti, ker se je obtoženec sličen delavcu, ki je nosil zanj premog, kakor brat bratu. Otoženec je bil pertot, poleg tega je bilo pravljeno vločenje v zadrževalni tožilnični vrednosti.

Predajna cena za suhe jedilne gobe je v prodaji na deblo 1000 lir. za 100 kg franko skladisce, brez mestne trošarne; v prodaji na drobno v Ljubljani pa 150 lir. po kilogram, franko prodajalna, vstevni mestno trošarino. Prodajalcu morajo v prodajalnicah na dobro videm mestu izvesti odobrene cene v obliki cenika. Okrajni komisari lahko določijo še nižje cene nego premog, kakor brat bratu. Böglava pa so se razvajale takrat ni moglo zasliti, ker se je obtoženec sličen delavcu, ki je nosil zanj premog, kakor brat bratu. Otoženec je bil pertot, poleg tega je bilo pravljeno v

NAŠE KNJIŽEVNICE:

Beseda o Jontesovi

Ko je imela Jontesova 1. 1941. svoj literarni večer sem napisala o njenem delovanju v »Slov. Narodu«, ko je že pred menoj pisal za njen večer »...mir« v istem listu.

Ob uspehu recitacijskem večeru Jontesove v Delavski zbornici sem se prijazno obregnala ob Cankarjevo dolino Sentfloriansko.

Cankar je še vedno naša zgoča bolečina. Postavljen je bil na priznico, od kjer se je glosila njegova do potankosti ugašena lepa beseda. Veljala je vsem užajenim, požnanim, trpečrat ranjenim srcem in rokom pribitim na kriz življenja. Koliko ljudi se je brigalo za Cankarja, ko je hodil po ljubljanskih ulicah z roko v hlačnem žepu in odziravil, če ga je slučajno kdo pozdravil? Očitali so mu vse mogoče in nemogoče, »Fajmoštra«, »Unionsko klet«, »Rožnike« in vse njegove Felicite. Po njegovih smrti pa so ga dvigali v oblake, trkali kožarčke, ga posadili na prestol in z njim na oltarčke.

Ko je dr. A. R. objavil v »Jutru« Cankarjevo tajno bolehnost, ki ga je spremljala skozi vse življenje mu je z vso besnostjo odgovoril Arch Smerigar da takeve zadeve kulturnih delavcev ne spadajo v javnost.

Kaj res v naši literaturi ne more zgodovina slovenskega slovstva preko navadnih človeških slabosti? Kako lepo je govoril svojemu sobratu Antonu Medvedu Župniku F. Šul. Finžgar ob pokopu:

»Bil je človek! In to je poučarjal in to je segalo vsem globoko v src.

Mnogo se je že zagrešilo nad kulturnimi delavci in mnogo se zagreši še danes. Na pragu zasebnega življenja bi se morala vstaviti beseda, ocenjevati bi se simele samo delo.

So v Cankarjevi dolini Sentflorijanski posamezni moralisti, ki dvigajo bandero krepči in pojedejo nemški olimpij. Na javnih delavcih se preteha vsak prahek, kakor svetniku na oltarke.

Jontesova je napisala 1940. v nekem našem listu črlico. Vsi moralisti iz Cankarjeve doline Sentflorijanske so se dvignili in ocenjevali delo, da je pisano v superrealizmu in takega ne prenese želodec doline Sentflorijanske.

Na mrah so se zaprla predala uredniki v Jontesovo je izgubila domovinsko pravico, ona pa je to bridkost pogolnila, stavnili zobe in si utišali glad s suho skorio krku. To je žena, ki je samo v »Modri ptici«, edilni reviji, ki je le izrazitim talentom dala prostora na svojih straneh,

napisala sledete umotvore: Lajnar Lovro se ženi, Šteča in Konec Lajnarja Lovra, Mati iz gramozne jame, Malo življenje, Krik iz Krakovske ulice, Tone Skrjanec se je našel in Zorič.

Ljubljanski Zvon je priobčil 1937. Mlekarka Johana, Mladika pa Judeža Iškarjota. Podlistke pa so prinašali dnevniki »Jutro«, ponedeljska izdaja »Jutra« in »Slovenec«.

Ima v rokopisu daljši spis 650 strani z naslovom »Človeka nikar«, socialni roman, ki ga je ocenjevala jurija »Slovenske Matice«.

Crtica iz življenja, kakršne doživlja svet prav vsak dan, napisano v naturalistički jo je onemogčil v dolini Sentflorianski, kar je samó pri nas mogoče.

Ali ni nikogar med nami, katerega ne bi zabolela grenkoba srca Jontesove, ako povem, da je l. 1940. nameraval izdati pisatelj Novščak knjigo »Razgovori o naših književnikih«. Objavil je to namero v dnevnikih. Pisala sem mu: »Kaj bomo zopet žene ločene od moških?«

Prišel je k meni in mi poveril sotrudništvo za ženski literarni svet. Pisala sem sodobnim književnicam po podatke in ravno Jontesova se mi je odzvala s poniznimi besedami:

»Morda se je kdo zmotil, ko me je odbral in povabil na razgovor? Vljudna sem, odzvala se bom, a bojim se, da bo z mojo prisotnostjo »onečaščeno« to javno delo. Prosto voljo Vam dam, še vedno me lahko zavrete, ko so me že razna uprednosti.«

To je krik kulturne delavcev v dolini Sentflorianski, ki je pisala v pobudi in časih golega naturalizma, ki ga je uvedel v naše slišstvo Fr. Govekar Nad njim je bil blíč in blič je nad Jontesovo.

Mea culpa — nostra culpa! — Cankarjeva Erotika, Gospa Judit, Hija Marje Pomečnice in njegove Felicite, naj zatone v dolino Sentfloriansko.

V zrcalu literata raj bi nam vsem odsevalo le njegevo delo vse drugo naj gre mimo nas, ker le tako bomo prisli na tisto pot, ki nas druži in stača in se bomo oddaljili oni, ki nas oddaljuje in odstuje.

Vsa dela, ki so jih do danes napisala peresa naše žene, so izrazite besede temeljov, na raj bodo to romantičarce do dobe 1900. ali vse dalje v čas 1942, ki jo veže naturalizem in ko je na obzoru futurizem.

Jontesova naj gre preko doline Sentflorianske razvigator in naj nadaljuje svojo literarno pot.

Mara Tavčarjeva

DNEVNE VESTI

Zvezni tečniki predsedniki pokrajinskih Dopolavorov. V strankini listu navodil je bilo objavljeno, da predsedujejo edles vsem pokrajinskim Dopolavorom. Zvezni tajniki, s čimer je dan poudarek sodobnim organizacijskim nalogam. V drugem listu omenjenih navodil pa je objavljeno edles, da so Dopolavori posameznih podjetij in gospodarstv direktno podrejeni pokrajinskim Dopolavorom, v katerih teritorialni pristnosti so nahajajo obrati, delavnice in uradci, kjer razvijajo vpisani svojo delavnost.

— Tri Stevilke — 21.030 hr! V kraju Centocelle pri Rimu je glede loterije precej sreče. Te dni je bila otvorjena nova loterijska poslavljanka, pa se je med prvimi javil tudi mladi Otole Zucchini. Stavil je na tri Stevilke 18-43-51. Ko je vstopil v poslovnično, se je šali, toda poslovnačka uradnica, mlada gospodična ga je pridobil za igro, ki mu je prinesla redko srečo. V rimski loteriji se mu je nasmejhila sreča. Zadel jo in dobil 21.250 hr.

— Tretja vsečiljska umetnostna razstava v Zari. Specialni dalmazijski vestnički agencije »Agite« poroča: Ob prilikah »Teden G. U. F.-a«, ki bo v januarju 1943, je napovedal zarski G. U. F. tretjo vsečiljsko umetnostno razstavo. Na tej razstavi bodo lahko sodelovali vsi fašisti ter vse vsečiljske fašistke, ki so vpisani v G. U. F.-u v Spalatu. Zari in Cattaro, razen tega tudi mladi fašisti treh zveznih poveljstev v Dalmaciji, ki kažejo združne umetnostne težnje. Na razstavi bodo zbrane njihove slike ter platenčne dela. Zagotovljena so tudi denarna sredstva, s katerimi bodo nagravjeni tvoreci najboljših razstavljenih umetnin.

— Nagrade najboljšim kuhanjem obratnih delavskih kuhinj. Triestinski prefekt eks. Tamburini je razpisal več nagrad za kuhanje, kuhanje ter pomežno osebje, ki je zaposleno v obratnih delavskih kuhinjah. Imenovana je bila posebna komisija, ki bo sestavila pravilnik glede tekmovalnega postopka in ki bo po storjenih sklepih razdelila nagrade. Prva nagrada je 1000 hr., druga 700 hr., tretja 500 hr., četrta 400 hr., peta pa dvesto hr. Podrejeno pomožnu sredstvu csebu se priznava nagrada po 100 hr.

— Nadaljnje srečnosne stevilke. V seriji 18 zaključnih bonov so bile izbrane sledete stevilke: Dve nagradi po 100.000 hr. za štev. 31.563 in 1.649.303. Stirri nagrade po 50.000 hr. za štev. 136.320, 333 tisoč 535; 1.065.606 ter 1.570.531. V seriji 19: dve nagradi po 100.000 hr za štev. 1.537.78 in 1.934.083.

— Italijani in Slovani v Zari v 14. stoletju. Pod tem naslovom objavlja dalmazijski vestnički agencije »Agite«. Ob 100-letnici Hranilnice v Zari je bila objavljena zanimiva razprava pod naslovom »Obrisi gospodarskega življenja v Zari v 14. stoletju«. Razpravo je napisal prof. A. Teja, ravnatelj omnenjega zavoda, kri prikazuje razvoj umetnosti in poklicev v Zari 14. stoletja.

— Priateljski odnosi med Italijo in Mandžukuum. Eksc. Muto, ravnatelj tiskovnega oddelka ter oddelka za kulturo pri vladji v Hsingkingu, je izjavil, da so bili odnosi med Italijo in Mandžukuum veleno intimirni, kar se kaže tudi v trgovinski pogodbi med obema državama. Četudi je vojna otežkočela obojestranske stike, je duhovna skupnost vedno močnejša in se sodelovanje med obema državama postalo še bolj intimno.

— Pomoč vojnih ranjencev in pobabljenec. Predsednik Nacionalne zveze vojnih ranjencev nač. svetnik Karol Deterolix je zbral k raportu predsednike federacij in sekcijs vojnih ranjencev iz Emilije, Rovinje in iz pokrajine Rovigo. Navzoč je bil tudi nač. svetnik Gianni Bacchini, predsednik narodne pomoči vojnim počas-

ljencem in ranjencem. Karol Deterolix je navajal v svoji izvajajoči noviha gledalke za pomoč, prevožjo in zaposelitev ranjencev ter pohabljencev iz sedanjega vojne. Popoldan se je podal Karol Deterolix v spremstvu svoje žens ter upravitelj zvezne vojnih ranjencev v optredenju srediste »Puttie«, kjer sta ga prejeli generali Bruni in sredščni ravnatci.

— Mesečni nočni doživljaji. 62 letni poljedelec Ivan Serfni iz Basiliata pri Udru je mesečen. Njegovi svojci so ukrepljeni vse potrebno, da bi se mu ponori v stanju mesečnosti ne prijetilo kaj usodepolnega. Te dni pa se je Serafn dvojnji s postelje v rameni, ko so blí svoji še v trdrem spanju, tako da ga niso slišali, ko se je vzpel na okno. Toda pri tem je padel s prvega nadstropja in se pri padcu prebudi. Ob budih bolečinah, ki jih je začutil na desni nogi, je pričel klicati na pomoč. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer so dognali, da si je pri padcu zlomil desno nogo in dobil še druge poškodbe.

— Za tativne med zračnim napadom smrtna kazen. V Službenem listu je izšla naredba, po kateri se kaznuje s smrtno vsočino, izvršena med sovražnim zračnim napadom ali pa ob kakovinskem večnem alarmu.

— Trg v Augsburgu imenovan po Duečju. V navzočnosti predstavnikov nemških oblastev in augsburgskega fašja ter Italijansko nemškega združenja je bila preimenovan došedenj »Ka serplatz« v Augsburgu v trg »Benito Mussolini«. Ta trg bo po cesti Adolfa Hitlerja povezan s trgom »Adolf Hitler Platz«. Tako bo simbolizirana skupnost Osi Rm-Berlin. Novi trg Benita Mussolinija je bil ves okrajen z italijanskimi in nemškimi zastavami. Augsburgski župan je v svojem slavnostnem negovoru prosavljai prijateljstvo med Mussolinijem in Hitlerjem ter med italijanskim in nemškim narodom.

— Vodnikova prakta 1943 mora letos v vse slovenske domove! Prinesla bo mnogo poučnega in zabavnega čista izpodb petres uglednih piscev in co tudi lepo ilustrirana imena Gasperi, Suble, Podrekar, Gorše itd. Čamijoča za to. Nihče ne sme to pot ostati brez Vodnikove prakte, te naše tradicije najboljših razstavljenih umetnin.

— Nagrade najboljšim kuhanjem obratnih delavskih kuhinj. Triestinski prefekt eks. Tamburini je razpisal več nagrad za kuhanje, kuhanje ter pomežno osebje, ki je zaposleno v obratnih delavskih kuhinjah. Imenovana je bila posebna komisija, ki bo sestavila pravilnik glede tekmovalnega postopka in ki bo po storjenih sklepih razdelila nagrade.

— Spa je ob mrtvecu, ne da bi vedela. Mlada žena iz Brendole pri Vicenzi se je zamudila pri znance, kjer so prenovili druzinski prazniki, pa se je zverje vrnila domov. Njen mož Hektor Marzar je že ležal v postelji. Žena ni hotela bzbuditi svojega moža, menila je da spi, pa je tudi sama zaspala. Ko se je zjutraj prebudi, se je silno prestrašila, ko je opazila smrtno bledo potese na obrazu svojega mladega moža. Z grozo je ugotovila, da je njen mož, ob katerem je spala vso noč, mrtvev. Zdravnik je ugotovil, da je mož umrl zaradi posledic srčne kapi.

— »Zadrugar«, glasilo Nabavljajne zadruge železničarjev. Ljubljanske pokrajine izhaja redno; pravkar je izšla 11. stevilka, ki je posvečena v glavnem gospodinjam. Zbranih je mnogo koristnih nasvetov, ki jih bodo gospodinje lahko s pridom uporabile v teh časih ter si mnogo olajšale delo. Kakor navadno so objavljeni tehtni prispevki tudi v stalnih rubrikah: »Zdravstvo, »Naši slavni možje« — ob tej prilikli je objavljen življenjepis Zoisa — in »Ljubljana« (zgodovinski opis).

— »Mali gospodare«, glasilo Zvezne društva »Mali gospodare« za Ljubljansko pokrajinijo, je zaključil svoj tretji letnik s skupnimi tremi stevilkami. Kakor si je pridobilo društvo velik ugled v sorazmerni kratki dobi, saj je storilo izredno mnogo za pospeševanje in izboljšanje malega gospodarstva pri nas, tako je tudi njegovo glasilo postalo nepošrednji časopis našega

— Smatrajoč za potrebno in umestno, da se občini Črnomelj-mesto in Črnomelj-okolica spojita, je Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino izdal naslednjo naredbo z dne 23. novembra 1942-XXI:

Občini Črnomelj-mesto in Črnomelj-okolica se spojita v eno samo občino, ki dobi ime Črnomelj. Občinski sedež ostane v mestu Črnomelju, ki je glavni kraj združene občine. Okrajni komisar v Črnomelu naj izvrši to naredbo in odredi potrebne ukrepe, da se uredijo morebitna vprašanja smrtnega, davčnega ali drugega značaja v zvezi s spojivijo teh občin.

Smatrajoč za potrebno in umestno, da se občini Metlika-mesto in Metlika-okolica spojita, je Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino izdal naslednjo naredbo z dne 23. novembra 1942-XXI:

Občini Metlika-mesto in Metlika-okolica se spojita v eno samo občino, ki dobi ime Metlika. Občinski sedež ostane v mestu Metliki, ki je glavni kraj združene občine. Okrajni komisar v Metliki naj izvrši to naredbo in odredi potrebne ukrepe, da se uredijo morebitna vprašanja smrtnega, davčnega ali drugega značaja v zvezi s spojivijo teh občin.

Smatrajoč za potrebno in umestno, da se občini Metlika-mesto in Metlika-okolica spojita, je Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino izdal 25. novembra 1942-XXI naslednjo odločbo: Malešič Ivan se imenuje za župana občine Metlika z veljavnostjo od 1. decembra 1942-XXI. Komisarju okrajnega načelnika se naroča, da izvrši to odločbo.

Smatrajoč za potrebno in umestno, da se občini Dolenji Logatec in Gorenji Logatec spojita, je Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino izdal naslednjo naredbo z dne 24. novembra 1942-XXI:

Občini Dolenji Logatec in Gorenji Logatec se spojita v eno samo občino, ki dobi ime Metlika. Občinski sedež ostane v mestu Metliki, ki je glavni kraj združene občine. Okrajni komisar v Metliki naj izvrši to naredbo in odredi potrebne ukrepe, da se uredijo morebitna vprašanja smrtnega, davčnega ali drugega značaja v zvezi s spojivijo teh občin.

Smatrajoč za potrebno in umestno, da se občini Metlika-mesto in Metlika-okolica spojita, je Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino izdal 25. novembra 1942-XXI naslednjo odločbo: Malešič Ivan se imenuje za župana občine Metlika z veljavnostjo od 1. decembra 1942-XXI. Komisarju okrajnega načelnika se naroča, da izvrši to odločbo.

Smatrajoč za potrebno in umestno, da se občini Metlika-mesto in Metlika-okolica spojita, je Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino izdal 25. novembra 1942-XXI naslednjo odločbo: Malešič Ivan se imenuje za župana občine Metlika z veljavnostjo od 1. decembra 1942-XXI. Komisarju okrajnega načelnika se naroča, da izvrši to odločbo.

Smatrajoč za potrebno in umestno, da se občini Metlika-mesto in Metlika-okolica spojita, je Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino izdal 25. novembra 1942-XXI naslednjo odločbo: Malešič Ivan

